אגרות הראי"ה - כרך ד' - אגרת אקנב

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"א טבת תרפ"ג - ירושלים
נמען: הוועדה הארצית של הקרן הקיימת לישראל

הרב קוק מברך את הוועידה, שאינו יכול להשתתף בה. אבל הקרן הקיימת שותקת על חילול שבת ואכילת טרפות בפרהסיה בקבוצות שעל אדמותיה, דבר שמתפרסם בגולה ונותן לשונאים פתחון פה. הרב קוק דורש אזהרה מוחלטת ויחוק איתן שאסור חילול קודש פומבי בכל אדמות הקרן, כי 'עוד ישראל חי... ורגשו הדתי חסון הוא בקרבו'.

עיקרי הדברים

- ברכה לוועידה.
- חילול שבת וטרפות בקבוצות.
- דרישה לחוק.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] *והוא אינו חלק מלשון האגרת.*

ב"ה[1]. ירושלים כ"א טבת תרפ"ג[2]

לכבוד הועדה הארצית להקרן קיימת לישראל [הקרן הקיימת לישראל, שרכשה קרקעות להתיישבות] ירושלים בתודה רבה קבלתי, אדוני היקרים, את הזמנתם הנכבדה להועידה השנתית של קהק"ל[3]. בכל לב הייתי נכון להתכבד בתור משתתף בהאספה הכבודה הזאת. אבל לצערי מעוכב אנכי מפני אסיפה שהוזמנה בביתי בשעה זו, שאי אפשר לי לדחותה. והנני מביע בזה לכי'[4] האסיפה את ברכתי העמוקה להצלחת מפעלם הגדול, להרחיב את פעולת קרן-הקיימת לגאול על ידה את נחלתנו אשר נהפכה לזרים. אמנם רבותי, עם כל מעמקי חבתי לפעולות הקהק"ל[5], לא אוכל מלהעיר את כי'[6] על המכשלה הרבה, שהם עוברים בשתיקה על כל העלבון של כל קודש בישראל, שנתרבה לצערנו הגדול, בקבוצות העומדות על קרקעות של הק"ק: [הקבוצות החקלאיות שישבו על אדמות הקרן הקיימת] חלול שבת בפרהסיא ואכילת טריפות בהפקרות ובפומבי, והדברים הללו הולכים הם ומתפרסמים בכל תפוצות ישראל, ועושים את כל שאיפותינו הקדושות לבנין ולתחיה - לבוז ולקלסה, ושונאינו מבית ומחוץ, ואויבי תחיתנו הלאומית, מוצאים ככר רחב ידים לתלות בו את כל האבנים הכבדות, העומדות לשטן על דרך עבודתנו.

ע"כ[7], אנא אלופי החביבים, שימו לבכם לדברי, הנאמרים מתוך אהבה גדולה לכל מפעלינו הכלליים, ומתוך צער גדול על המגרעות הנוראות אשר נדבקו במהלך תחיתינו הלאומית,

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 תרפ"ג - השנה תרפ"ג (1922/1923)
3 קהק"ל - קופת הקרן הקיימת לישראל
4 לכי' - לכבוד
5 הקהק"ל - הקופה הקרן הקיימת לישראל
6 כי' - כבוד
7 ע"כ - על כן

שהולכת היא ע"י[8] זה ויורדת מכבודה ופעולותיה מוכרחות להיות מצטמצמות בשעה הגדולה, שאנחנו חייבים כל כך לבקש גבולות רחבים להגשמת שאיפותינו, צאו בקול גדול ואזהרה מוחלטת לכל הקבוצות המתנחלות על קרקעות הקהק"ל, כי עוד ישראל חי במלא חילו העממי, ורגשו הדתי חסון הוא בקרבו, ולעד לא יסלח למעליב נשמתו, וקל וחומר שלא יתלהב לבא להשתתף בעזרה להגדלת עלבונו. יבינו מאמין אני, לשיחותיכם כל סוגי צעירינו, וחק איתן מוכרח להתקבל, שאסור לחלול קודש, ביחוד בצורה פומבית ומעלבת, להיות שוררת בכל גבול קרקעות הקהק"ל.

העתרתי דברי מרוב צער וכאב נעכר, והנני חותם בברכה נאמנה והוקרה רבה למשאת נפשנו המשותפת לגאולת ארצנו הקדושה, וצור ישראל יהי[9] בעזרתנו להצליח את מפעלנו, בכל הדרת קודש, אחיכם הנאמן

אברהם יצחק ה"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

---

8 ע"י - על ידי

9 יהי - יהיה